

با استناد به قانون اساسی ایران؛ قره باغ بخش جدایی ناپذیر قلمروی جمهوری آذربایجان است

قره باغ بخش جدایی ناپذیر قلمروی جمهوری آذربایجان است و حق تعیین سرنوشت ملت قره باغ به هر شکل ممکن در داخل حاکمیت و تمامیت ارضی کشور متبوع خود (جمهوری آذربایجان) قابل تحقق می باشد.

آران نیوز- مناقشه قره باغ در بعد حقوقی پیرو مفاد قوانین حقوق بین الملل عمومی و بشردوستانه و رویه ی حقوقی حاکم بر مناقشات داخلی و بین المللی، مناقشه ای تحمیلی می باشد که در آن ارمنستان با نقض حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان، به اراضی این کشور تجاوز کرده و ضمن تعرض به سرزمین و جان اتباع آذربایجانی، مرتکب جرائم بین المللی نیز شده است که شناخته شده ترین جرائم بین المللی ارامنه در این مناقشه نسل کشی خوجالی و کلبجر می باشد. بر اساس نظر کارشناسان حقوق بین الملل، حق تعیین سرنوشتی که در اسناد بین المللی اظهار شده است شامل حال ملت هایی است که توسعه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود را در چارچوب موجود یک کشور دنبال می کنند و به مفهوم رهایی از سیطره دیگران و استقلال داشتن است، ولی در مواردی برخی گروه های منفعت طلب و متجاوز، از آن برداشت های تجزیه طلبانه می کنند. از آن جایی که حق تعیین سرنوشت اغلب در تزامن با احترام به تمامیت ارضی کشورهای موجود ذکر می شود باید در نظر داشت که نباید منظور از این حق، حق تجزیه طلبی انگاشته شود. با مراجعه به اصول قانون اساسی ایران، طبق اصل 56 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، انسان را حاکم بر سرنوشت خویش اعلام نموده و این حق را غیر قابل سلب از افراد اعلام نموده است. همچنین بند 8 اصل سوم همان قانون، مشارکت مردم در تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را اصلی بنیادین قلمداد کرده و اصل ششم آن قانون، اداره امور کشور را به اتکای رای مردم امکان پذیر دانسته است. اما مطابق اصل نهم قانون اساسی مرز آزادی های قانونی مردم در این خصوص تا جایی است که به استقلال، وحدت ملی و تمامیت ارضی کشور خدشه ای وارد نسازد. پس با توجه به موارد مذکور اصرار ملت قره باغ (ارمنه ساکن در قره باغ) بر جدایی قره باغ از یک کشور مستقل (جمهوری آذربایجان) با استناد به حق تعیین سرنوشت ملتها، در واقع نقض اصل حقوقی احترام به تمامیت ارضی کشورها است و اهالی ارامنه ساکن در منطقه قره باغ و جمهوری ارمنستان نمی توانند با تفسیر آزادانه از حق تعیین سرنوشت ملتها، تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان را نقض و منطقه قره باغ را که بخشی از قلمرو جمهوری آذربایجان می باشد تحت تصرف خود در آورده اند. از سویی کشور جمهوری آذربایجان بر این جدایی رضایت نداشته و به طور پیوسته و مداوم اعتراض خود را نسبت به آن اعلام نموده و علاوه برآن هیچ کشوری در جامعه بین الملل، قره باغ را به عنوان یک دولت مستقل به رسمیت نشناخته است. حتی خود ارمنستان با این که نیازهای اقتصادی، سیاسی و نظامی ضروری قره باغ را تامین می کند، اما استقلال آن را به رسمیت نمی شناسد. حمایت جمهوری اسلامی ایران از مواضع جمهوری آذربایجان و اینکه ارمنستان را کشور مهاجم و اشغالگر ارضی آذربایجان می داند، نشانگر این است که ایران، با توجه به قانون اساسی، طرفدار طرح هایی خواهد بود که الزاماً مبتنی بر اصل خدشه ناپذیر بودن تمامیت ارضی کشورها است. همچنین یکی از عوامل مهم وارد شدن جمهوری اسلامی ایران به فرایند میانجیگری در مناقشه قره باغ به این دلیل بود که بنا بر رسالت انسانی و اسلامی (اصول 152، بند 16 اصل 3، 11 و 154) قانون اساسی وظیفه خود می دید که از کشته شدن و آواره شدن مسلمانان در جمهوری آذربایجان از طرق پذیرفته شده ی بین المللی جلوگیری کند. لذا جمهوری اسلامی ایران بنا برآموزه های دینی و همچنین مصالح دولت اسلامی از شروع درگیری مناقشه ی قره باغ جهت حل و فصل در آن اقدام به میانجیگری کرده است. یعنی در جریان جنگ قره باغ بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان، ایران چندین بار برای میانجیگری تلاش نمود، اما در آن هنگام آمریکا، روسیه حضور ایران در میانجیگری را مخالف منافع خود می دانستند و نهایتاً ارتباط ایران با تشکیل گروه مینسک قطع گردید. جمهوری اسلامی ایران مکرراً بر اصل احترام به مرزهای شناخته شده ی بین المللی، تمامیت ارضی و عدم مداخله در امور داخلی دیگر کشورها تاکید داشته است. پس در یک جمله می توان اینگونه نتیجه گرفت که قره باغ بخش جدایی ناپذیر قلمروی جمهوری آذربایجان است و حق تعیین سرنوشت ملت قره باغ به هر شکل ممکن در داخل حاکمیت و تمامیت ارضی کشور متبوع خود (جمهوری آذربایجان) قابل تحقق می باشد. و جمهوری اسلامی ایران برای تعیین وضعیت این مناقشه، با رویکرد حمایت از حاکمیت و حفظ تمامیت ارضی کشور جمهوری آذربایجان در مقابل عناصر خارجی، قطعاً مفید و راهگشا خواهد بود.

انتهای پیام/...ا.ج